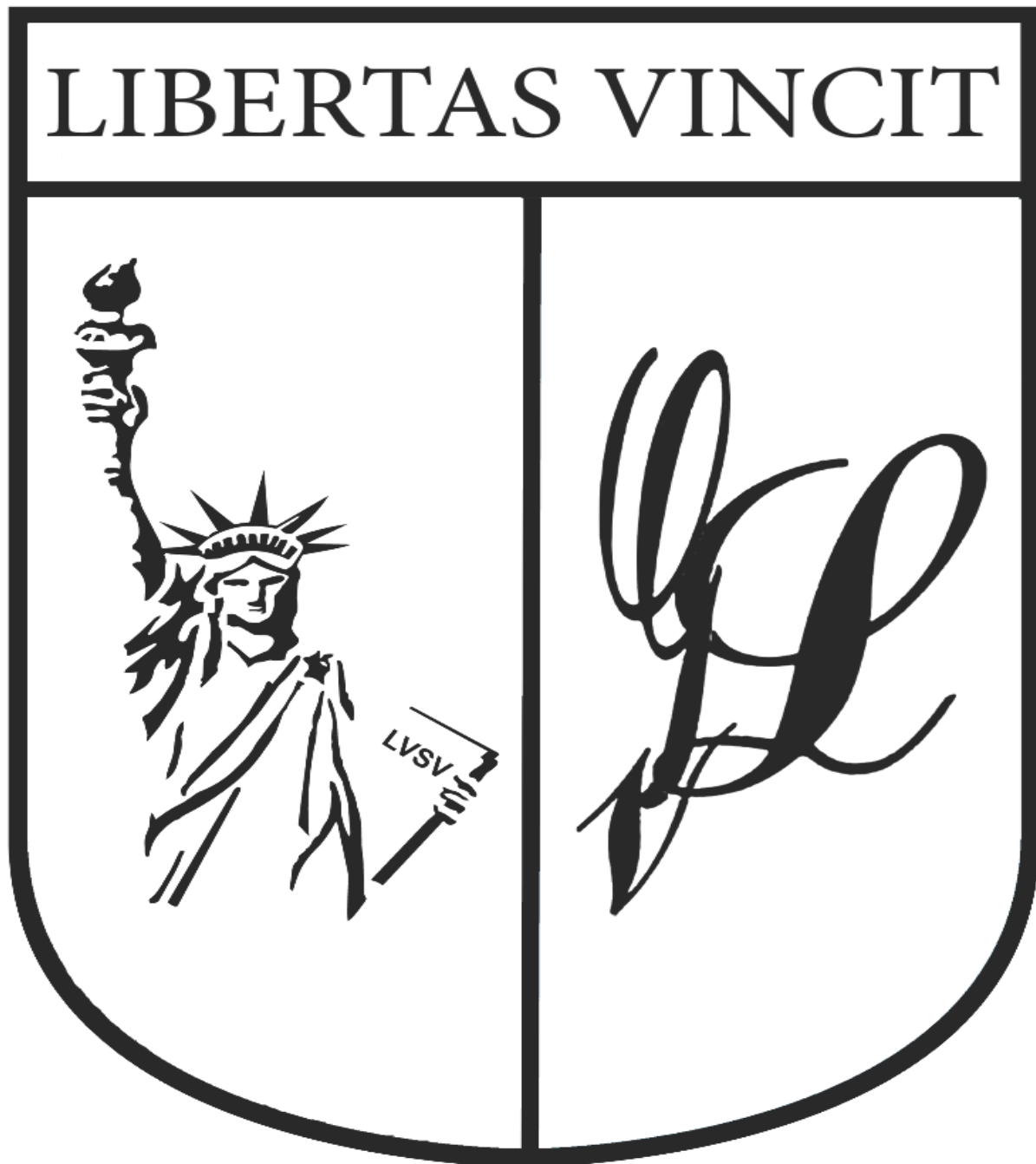

BLAUWDRUK

EEN UITGAVE VAN
HET LIBERAAL VLAAMS STUDENTENVERBOND LEUVEN

bpost
PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

LIBERTAS VINCIT

TRIMESTRIEEL BLAD - JAARGANG 45, 2017-2018, NUMMER 1- DECEMBER 2017

VU: MARGOT FLORU, FRITS DE WOLFKAAL 8, 9300 AALST

P209234

AFGIFTEKANTOOR LEUVEN

VOORWOORD

Margot Floru - Hoofdredacteur LVSV Leuven

Beste lezer,

Libertas vincit! Het nieuwe bestuur is er alvast in geslaagd om hun semester te starten met een succesvol openingsdebat.

Libertas revincit! Het is mij een genoegen hiervan deel uit te maken om het liberale woord te verspreiden. Op Erasmus in Birmingham als studente journalistiek valt het mij opnieuw op dat liberale journalisten erg schaars zijn. Gelukkig is er in de Blauwdruk geen tekort aan.

Cultuurverschillen: geliefd, gehaat, je vindt ze in alle vormen. In de column van Wannes kan je hier meer over lezen. Hij legt uit waarom Brussel New York niet zal worden. Daarover

moeten we spreken, niet zwijgen.

In de grappige maar toch scherpe anekdote over het openingsdebat, vergelijkt

Mohamed de verschillende Vlaamse partijen met hoe zij de niet werkende microfoons zouden oplossen alsof het een staatsprobleem zou zijn.

Patrick neemt u mee naar de Koerden en filisofeert over het zeer actuele vraagstuk van de zelfbeschikking van volkeren.

Wannes beschrijft hoe het zit met de Ziyou in China. Lees het artikel om te ontdekken wat Ziyou betekent, of juist niet betekent.

Tot slot ga ik op onderzoek uit in Birmingham of Britten echte Bourgondiërs zijn en hoe het zit met de te strenge alcoholwet.

Alle teksten in dit magazine vertolken uitsluitend de mening van hun

In dit nummer

Voorwoord Margot Floru	2
Agenda Eerste semester	4
Het is een cultuurverschil Wannes De Roeck	6
	10
De tragedie van de Koerdische staat Patrick Pashaj	12
De microfoons die niet werkten bij het openingsdebat Mohamed El Issati	14
zìyóu een vertaling zonder betekenis Wannes De Roeck	16
Britten: Echte Bourgondiërs Margot Floru	19
Bestuursleden	21
Ereleden	22
Sponsors	

AGENDA EERSTE SEMESTER

Maandag 2 oktober 2017: Groot openingsdebat
met Wouter Beke, Kristof Calvo, Matthias Diependaele,
Gewendolyn Rutten, John Crombe en Tom Van Grieken

Maandag 9 oktober 2017: Liberalisme Quid?
Nick Roskams

Dinsdag 10 oktober 2017: Onderwijsdebat
Koen Daniëls (Vlaams parlementslid)
Lieven Boeve (topman Vlaams Katholiek Onderwijs)
Marleen Vanderpoorten (oppositielid Groen)
Johan Lievens (KUL-onderwijsexpert)

Maandag 16 oktober 2017: Belastingen
Lezing: Belasting is diefstal, belastingsontwijking als morele plicht
Toine Manders (liberalistische partij Nederland)

Woensdag 30 oktober 2017: Ondernemen
Over ondernemen met Hans Bourlon
Hans Bourlon (CEO studio 100)

Maandag 6 november 2017: Oostenrijkse school
Lode Cossaer (doctorandus KULeuven)

Maandag 13 November 2017 : The drug war
Peter Muyshondt (hoofdcommissaris, lokale politie Voorkempen)

Maandag 20 November 2017: Vakbonden
Mario Coppens (voorzitter ACLVB)

Dinsdag 21 November 2017: The Nanny state
LVSF leuven & ESFL
Christopher Snowden (auteur en freelance journalist, UK)

Maandag 27 November 2017: Genetica
Jean-Jacques Cassiman (Hoogleraar menselijke erfelijkheid KULeuven)

Maandag 4 december 2017: Media en gerecht
Hugo Lamon (advocaat, bestuurder en woordvoerder van de orde
van de Vlaamse balies)

Maandag 19 februari: Lijsttrekkersdebat Leuven
Leuven 2018
Panel: Line De Witte (PVDA), David Dessers (Groen),
Mohammed Ridouani (SP.A), Carl Devlies (CD&V),
Rik Daems (Open VLD), Lorin Parys (N-VA),
Hagen Goyvaerts (Vlaams Belang)

Het is een cultuurverschil

*Wannes De Roeck- Voorzitter LVSV
Leuven*

“Omdat je hasjiesj had
gesmokkeld zit je in een
Turkse cel,
Je had nog beter eeuwig
kunnen branden in de hel.
Het eten is niet lekker en
ze slaan je om het uur,
Maar daarmee krijg je wel
een inkijk in een andere
cultuur.

Dat dan weer wel...”
(Hans Teeuwen)

Cultuurverschillen: geliefd,
gehaat, je vindt ze in alle
vormen. De een zegt
dat we andere culturen
moeten omarmen en naar
een mengelmoes moeten
streven tussen culturen,
de ander is meer voor het
radicaal behouden van de
eigen cultuur en sluit elke
andere cultuur uit.

Dat de meeste culturen
belangrijke waarden
hebben en dat
mengelmoezen ervan
tot een aangenaam
geheel kunnen leiden,

tonen steden als New
York aan. Het voordeel
van een stad als New
York is dat culturen enkele
good practices van elkaar
hebben overgenomen en
toch hun eigenheid hebben
behouden, waardoor New
York de wereldstad is
geworden die het nu is.
Een voorbeeld als New York
toont ook direct de zwakte
van racisme aan. Ieder
ras is evenwaardig en in
ieder ras zitten er mensen
die buitengewone dingen
kunnen verwezenlijken. Dat
betekent echter niet dat
er geen culturen zijn die
zware problemen hebben
en dat die problemen een
bedreiging vormen voor
onze westerse samenleving
en een aantal van diens
vrijheden.

Er is een vrijwel algehele
consensus dat ideologisch
extremistische culturen een
gevaar voor de samenleving
vormen. De meest
bekende voorbeelden zijn

natuurlijk IS en AL Qaida
maar ook groeperingen
als de Ku Klux Klan. Hun
cultuur wordt algemeen
afgezworen als gevaarlijk en
minderwaardig.

Wanneer een cultuur echter
wijder verspreid is, worden
we bijzonder bang om nog
kritiek te geven. In ieder
niet-westers land maakt
men je duidelijk dat er zaken
gaan zijn die je storen
omdat het een andere
cultuur is. Dit moet je
begrijpen en vooral er braaf
je mond over houden want
anders ben je een racist
en respecteer je de cultuur
niet. In die, vrij algemeen
aanvaarde, premisse zit
echter een bijzonder risico.
Verschillende culturen
bieden leuke diverse
toeristische attracties en
ook op andere vlakken ben
je de variatie vaak liever
kwijt dan rijk. Tot zover lijkt
alles pijs en vree. Ware het
niet dat we een verdere
evolutie tegenhouden door

het ondersteunen van minder efficiënte, gevaarlijke samenlevingsvormen en culturen.

Die problemen kunnen dicht bij huis gevonden worden in de overmatige problemen die te vinden zijn in Molenbeek en Borgerhout. Misstanden als eigendomsschending (lees diefstal of vandalisme) en geweld komen in die wijken nu eenmaal significant meer voor. Dat betekent daarom absoluut niet dat er geen mensen zijn die zich er aanpassen aan situaties en excelleren op bepaalde vlakken, maar het is wel een observeerbaar feit dat er veel fout gaat. Het grote probleem is dat de bepamperende welvaartstaat geen incentives aan ideeën aanbiedt in culturen om te verbeteren.

Het eerste probleem wat zich lokaal situeert is het systeem van de werkloosheidsuitkering en andere uitkeringen. Als je een zeker inkomen hebt, kan het uitzicht van in je eigen comfortzone te blijven, aantrekkelijker blijken dan zich op een vreemde arbeidsmarkt te storten. Daarnaast verhoogt het overschot aan tijd en

gebrekkige eigenwaardering de frustraties die dan geuit worden en onder het mom van cultuur maar geaccepteerd dienen te worden.

Het tweede probleem, dat een meer globaal probleem is, bestaat uit de angst om elkaars cultuur te bekritisieren. Mocht je het toch doen, wordt je bestempeld als racist of bekrompen geest. Zoals reeds duidelijk gemaakt, bestaat racisme niet uit kritiek op een cultuur, maar iedereen uit een cultuur over dezelfde kam scheren en geen rekening houden met de eigen persoon. Als iemand in bijvoorbeeld China 'per ongeluk' op iemand tuft, iemand weer eens probeert af te zetten of iedere anders (lees: vrijheid) denkende uitsluit, lijkt het toch eerder iemand zijn plicht om daar een opmerking over te maken, dan te omarmen dat het een cultuurverschil is.

Daarbij dient opgemerkt te worden dat interactie en niet het opleggen van een cultuur belangrijk is. Mengelmoezen als New York zijn niet zo levendig en welvarend geworden door trouw te zweren aan één cultuur maar door te

kijken: wat werkt het best en dat te implementeren. Wat het best werkt kunnen we echter enkel te weten komen als we effectief met elkaar in interactie durven gaan.

De tijd van kolonisatie en cultuur opleggen is gelukkig voorbij. We zijn echter jammer genoeg opnieuw in een stagnatie van culturele evolutie beland. Waar er duidelijk dingen beter kunnen, durven we niet te interageren met elkaar of kritiek op elkaar uit te oefenen. In een geglobaliseerde samenleving is dat echter noodzakelijk want om met Hayek zijn woorden af te sluiten: "Competition is a procedure of discovery, a procedure involved in all evolution, that led man unwittingly to respond to novel situations; and through further competition, not through agreement, we gradually increase our efficiency".

Cellcom
Communications

Louven **1366**

De tragedie van de koerdische staat

Patrick Pashaj - Activiteiten

en Politiek secretaris

LVSU Leuven

Met verbazing leest men verhalen over vrijheids- en onafhankelijkheidsstrijders die opkomen voor hun volk en autonomie eisen tegen de centrale besturen en vreemde mogendheden die hen onderdrukken. Dezelfde verbazing was te merken toen de Islamitische Staat voor de deur stond van de Koerden in Syrië en Irak en zij voor hun bestaan moesten vechten. De initiële 'successen' van de Islamitische Staat werden al snel overschaduwd door de verwoestende tegenaanval van de Koerden en de bombardementen gevoerd door de Internationale Coalitie. De Koerden kregen internationaal aanzien als helden en duizenden Westelingen betoogden hun steun door aan hun zijde te gaan vechten. Stad na stad werd heroverd en vandaag is de Islamitische Staat nog

maar een schim van wat het ooit was. Na al dit leed, ontspringt meer dan ooit de stem voor een onafhankelijk Koerdistan. Wie zou er zo gek zijn om de wil van de Koerden niet te accepteren?

i n d i v i d u e e l zelfbeschikkingsrecht

Masoud Barzani, partijvoorzitter van de Partiya Demokrat a Kurdistanê (PDK) en regeringshoofd van het Koerdisch Regionale Overheid, heeft in samenwerking met drie andere partijen het referendum georganiseerd dat op 25 september 2017 plaatsvond. Hoewel het resultaat niet bindend is, stemde meer dan drie miljoen Koerden voor een onafhankelijk Koerdistan. Niet alleen weerklinkt in deze stemming het Koerdisch nationalisme, maar vormt het ook een uitdrukking van iets

fundamenteler: het individueel zelfbeschikkingsrecht.

Ludwig Von Mises stelt dat *„The right of self-determination in regard to the question of membership in a state thus means: whenever the inhabitants of a particular territory, whether it be a single village, a whole district, or a series of adjacent districts, make it known, by a freely conducted plebiscite, that they no longer wish to remain united to the state to which they belong at the time, but wish either to an independent state or to attach themselves to some other state, their wishes are to be respected and complied with . . .”*

Het individueel zelfbeschikkingsrecht is het corollarium van de persoonlijke vrijheid. Het is een term die vele ladingen dekt, maar voor deze

bijdrage is het toegespitst op de persoonlijke politieke keuzes. Ieder individu heeft het recht om zelf te bepalen onder welke politieke soevereiniteit hij of zij wilt leven. Hiertegenover staat dat een overheid de exclusieve controle over haar territorium wilt behouden en bijgevolg ook zeggenschap wilt hebben over de politieke en economische toekomstperspectieven van haar burgers. Het individu is echter geen eigenaar van de overheid. Indien het haar politieke voorkeuren niet accepteert, dan oefent zij dwang uit over haar burgers en claimt het zeggenschap over hun leven. Dit is allesbehalve wat tot de kerntaken van een overheid behoort. De Iraakse premier, Haider al-Abadi, noemde het referendum zelfs ongrondwettelijk. Ook dit argument kan niet worden weerhouden. Een grondwet geeft een overheid geen bevoegdheid om burgers te bestraffen indien deze geen deel meer willen uitmaken van een bepaald land. De onsplitbaarheid die in bepaalde grondwetten staat beschreven, houdt hooguit in dat het de overheid verboden is om een land te splitsen, in dit geval de regering in Bagdad.

Komt er een juist moment voor een onafhankelijk Koerdistan?

De buitenlandse reacties waren te voorspellen. Zowel Turkije als Iran zijn er niet bij gediend om een onafhankelijke Koerdistan te accepteren. In beiden landen vormen de Koerden de minderheid en een eigen staat zou het Koerdisch nationalisme in de hand werken. Nog voor het referendum heeft het Turkse Parlement daarom goedkeuring gegeven tot het ontplooiën van het Turkse leger aan de grens met de Koerdische regio. In samenwerking met een detachement van het Iraakse leger, wilden zij een duidelijk signaal geven aan de Koerden. Iran mobiliseerde haar troepen en een militaire drill aan de grens met de Koerdische Regio werd een feit. Erdoğan heeft hierbovenop nog gedreigd met voedselembargo's en het dichtdraaien van de oliekraan. Vooraleerst is het maar de vraag of deze vrees legitiem is. Dat de Koerden in Irak voor een onafhankelijke staat pleiten, wilt niet zeggen dat de Koerden in Turkije, Iran en Syrië hen zullen volgen. Ten tweede zou zelfs een legitieme vrees in absolute termen niet inhouden

dat er gewapend opgetreden mag worden tegen de Koerden noch dat er andere onderdrukkingsmiddelen gebruikt mogen worden. In een utopische samenleving zou een internationale samenwerking (zoals de Verenigde Naties) Iran, Turkije en Bagdad op de vingers tikken voor deze daden van onderdrukking. Helaas is de werkelijkheid anders. Het is om deze reden dat de argumenten "contra" een Koerdische staat eerder gebaseerd zijn op de meer pragmatische vragen: hoe staat de Koerdische regio er economisch voor? Vormen de Pêşmerge wel een coherente militaire groepering? Kunnen er economische- vrijhandel en politieke akkoorden met de omliggende landen worden gesloten? Is er sprake van een rechtsstaat en worden de rechten van de minderheden wel voldoende gewaarborgd? Een antwoord op deze vragen moet inhouden dat er een structurele oplossing wordt gezocht voor de problemen in de regio en ook dat er voor stabiliteit wordt gepleit. Een ding mag echter nooit vergeten worden: het individueel zelfbeschikkingsrecht moet prevaleren!

De microfoons die niet werkten bij het openingsdebat

Mohammed El issati - aspirant

Er werd heen en weer gegrapt, door de afgevaardigden van de partijen, over de microfoon die niet werkte. Ik was toen nog geen lid van LVSV, dus kon ik het me permitteren om ermee te lachen. Ja zo politiek correct ben ik misschien wel. Maar toen begon ik eens na te denken. Wat als de politieke partijen de leiding hadden over het regelen van werkende microfoons? Het is een heel logistiek proces op zich. De juiste microfoons op de juiste tijd, op de juiste plaats krijgen en daarbij moeten ze ook van goede kwaliteit zijn, m.a.w. ze moeten gewoon werken!

Laten we de oefening eens maken. We beginnen met de grapjas Calvo. Hij is degene die de reeks

grappen is begonnen. Toen hij aan het spreken was, realiseerde hij zich dat de microfoon niet werkte, waarop hij zei 'de microfoon werkt niet maar het lichtje staat nochtans op groen' waarop iedereen begon te lachen.

Maar wat als de partij groen geconfronteerd werd met deze logistieke opdracht? Groen zou geen microfoon kunnen regelen, omdat ze in constante oppositiemodus zitten en dus niet weten hoe te regeren en degelijk beleid te voeren.

Tom Van Grieken van het Vlaams Belang, toch een beetje mijn held, zou een heel catchy leuze bedenken om te rechtvaardigen waarom er geen microfoons zijn, "waar is de poen voor de microfoons? In de pocket van Mohammed!" of hij zou de schuld schuiven op de vluchtelingen. Kortom, we gaan mensen hun paspoort

af moeten pakken en wegsturen.

Wat betreft sp.a moet ik bekennen dat ik daar een persoonlijke bias tegen heb, maar ik zal proberen om zo objectief mogelijk te zijn. De socialisten hebben toch wel een reputatie wanneer het aankomt op hand-outs. Ze zullen naar mijn opinie wel microfoons kunnen regelen. Het zal als volgt gaan, eerst zullen ze de belofte maken om goede microfoons te regelen van degelijke kwaliteit. Na aankoop komen we erachter dat ze er ten eerste te veel hebben gekocht, ten tweede hebben ze er teveel voor betaald en tenslotte blijkt dat ze niet lang meegaan. Uiteindelijk ook hier geen microfoons.

De meeste politici zijn toch notoire querulanten. CD&V is een twijfelpartij, want waar staan zij nu in godsnaam voor? Ze flirten met rechts en links,

loyaliteit en principes kennen ze blijkbaar niet. Je kan Peeters gerust als een slang beschrijven die overal tussen glijdt want ondanks al z'n gladde praatjes zal ook hij geen microfoon hebben.

N-VA en Open VLD zullen na lange berekeningen beslissen dat door een begrotingstekort van 3 miljard, geen geld meer beschikbaar is voor microfoons. Als gevolg hiervan zullen de belastingen stijgen en zullen Demir, Homans en Francken iedereen afleiden met straffe uitspraken, waarna iedereen zal vergeten dat er überhaupt microfoons gekocht moesten worden.

De PVDA zal erop aandringen dat de rijken betalen, maar aangezien dat toch niet zal gebeuren zal hun plan sneller instorten dan het succes van COMAC (als dat al bestaat).

Kortom, vind ik dat we het als LVSV toch niet zo slecht hebben gedaan. Als wij onze vereniging zouden runnen zoals de politieke partijen het land runnen, zouden we niet meer bestaan.

zìyóu - Een vertaling zonder betekenis

Wannes De Roeck - Voorzitter

Superieure samenlevingsvormen: moraalridders die vinden dat we anderen niet genoeg respecteren. Dergelijke uitspraken waren wekelijks kost in de periode rond mei. Wat echter opvalt is dat iedere keer als we het over andere vormen van samenleving hebben, en hoe slecht die wel zijn, het om landen als Turkije, Saudi-Arabië of grondgebied van IS gaat. Zelfs Rusland of de VS mogen af en toe de revue eens passeren in een rondje normen en waarden kritiek.

Opvallend, hoewel het eigenlijk blijkbaar niemand echt opvalt, is dat er één land bijzonder vaak de dans ontspringt als het op schending van sociale vrijheden gaat: China. In China wikt en weegt een reusachtige censuurmolen dagelijks netjes wat de gemiddelde Chinees, de hoogintellectuelen die in het buitenland studeren/

studeerden en het genot van een VPN verbinding hebben uitgezonderd, te weten kunnen komen en wat niet. Wie probeert Google, Reuters, Le Monde of Facebook te raadplegen is eraan voor de moeite. Zelfs Winnie De Poeh moest er onlangs een dag aan geloven. Daarnaast zijn er regelmatig opsluitingen zonder enige vorm van proces of duidelijke aanklacht, is er een verbod op lidmaatschap van een vakbond of politieke partij naar keuze, verbod van vrije meningsuiting enzovoort. De Nobelprijsuitreiking in 2010 aan Liu Xiaobo was een zeldzame opflakking van kritiek vanuit het Westen aan het adres van China. Hoe goed de bedoeling er ook van was: een echt langdurig of stevige kritiek kwam erdoor niet. Ook de kritiek van Peking bleef uit wanneer een Belg jarenlang

zonder eerlijk proces werd opgesloten en vervolgens stierf wegens gezondheidsproblemen onder huisarrest.

De vraag die men zich dan zou kunnen stellen is, waarom we de mensenrechtenschendingen door China zozeer pikken? Ietwat hypocriete goedgelovigen zullen deze vraag waarschijnlijk beantwoorden in de tred van, dat we gewoon geduld moeten uitoefenen en dat China de goede weg uitgaat. In 1976, het jaar dat Mao stierf, had dat antwoord nog ergens logisch kunnen klinken, ook al zou men altijd moeten opteren voor een vrije samenleving. Nu, 41 jaar later, lijkt dit proces toch bijzonder lang te duren en lijkt het redelijk op en af te gaan met de Chinese vrijheden. Het meest recente dieptepunt is de benoeming van de opperleider en totalitair Xi Jinping, die de ideologische greep weer wat strakker maakte en de vri-

heden weer wat liet verwateren. Die man kreeg drie jaar geleden overigens nog zonder al te veel protest het Grootlint van de Leopold-sorde, de grootst mogelijke onderscheiding in België, uit handen van Koning Filip.

Handel in China

We durven natuurlijk geen kritiek te uiten omdat we nogal afhankelijk zijn van Chinese grillen op het vlak van handel. En eerlijk waar: bravo China daar verdienen ze een pluim voor. Hun handelsrecht en fiscaal recht hebben ze zo ver hervormd dat ze regelmatig net iets goedkoper en voordeliger zijn dan Westerse landen. Doe daar de bijzonder flexibele arbeidsmarkt bij en het plaatje is redelijk compleet. Op zich is dat uiteraard een goede zaak en dat zou ons ook zeker niet tegen moeten houden om handel te voeren met China. Waar het probleem ligt is echter de interpretatie van de Chinese soevereiniteitseis die bij ieder handelscontract aan de basis ligt. *Faire et laissez-faire*, doe je business en bemoei je niet met onze binnenlandse politiek is het motto waarop China bezig is aan zijn reusachtige opmars. Ook al bestaan er redelijke argumenten om te geloven dat de opmars de komende jaren wat zal stuiten toch lijken we van

niemand angstiger dan van China.

Deze situatie waarbij de Westerse wereld afhankelijk is van een totalitair communistisch regime is nog nooit echt voorgekomen. De economische macht van de Sovjet-Unie wist zich nooit zo ver uit te breiden dat het echt concurrentie kon bieden en stortte dan ook snel als een kaartenhuis in elkaar. De Chinese aanpak waarbij er een open markt- en voordelig fiscaal recht wordt ingevoerd, lijkt daarentegen wel een echte bedreiging te zijn voor een hoog getaxeerde en streng gereguleerde Westerse economie.

Strijd voor vrijheid

Tot zover de positieve kant van China. Concurrentie op de markt leidt tot algemene welvaartsverhoging en de handel met China zou zeker en vast niet stopgezet moeten worden, daar vaart niemand bij. Het punt is dat je niet altijd dingen moet verbieden om ze daarom moreel verwerpelijk te vinden. Een embargo lijkt absoluut niet de oplossing, hoewel politici dat blijkbaar maar al te graag gebruiken als dreigmiddel als hun iets niet aanstaat, maar we dienen wel terug mondiger te worden. De huidige globalisatie zorgt ervoor dat heel de wereld makkelijk in con-

tact met elkaar kan komen en dat we een enorme groei in populatie kunnen verdragen. Deze verandering is er niet gekomen door een totalitair die iedere andersdenkende opsloot, maar door mensen die op kleine schaal zijn begonnen en goede ideeën verder uitbreidden terwijl andere met hen konden concurreren. China houdt daarentegen zijn mensen liever dom en onwetend. Vrijheid van onderwijs begon er lichtjes door te komen vanwege de private schools maar de controle door het ministerie van onderwijs en het ministerie van civiele zaken werd maar al te vlug scherper gesteld. Nu, hoe kunnen we van mensen die nooit iets anders gezien hebben en enkel te horen krijgen dat China een sterke wereldmacht is, verwachten dat ze burgerlijke vrijheden nastreven als we ze zelf niet promoten?

De strijd voor vrijheid stopt niet aan onze voordeur en of we nu economisch afhankelijk zijn van een land of niet dat zou burgers, pers en politici niet mogen tegenhouden van kritiek uit te oefenen op een totalitaire vorm van samenleven. Opportunist in de totalitaire kist of strijden voor een vrije samenleving? De keuze is aan eenieder van ons.

Britten: echte Bourgondiers?

Margot Floru - Hoofdredacteur

Als je binnenstapt in een pub in Engeland moet je al direct je identiteitskaart laten zien. Onder 18 jaar mag je geen druppel alcohol aanraken, toch hebben de strenge regels van de overheid geen effect gehad en juist het tegendeel bewezen. Want Engelse jongeren staan bekend als echte zatlappen. De media speelt hier ook volop op in door programma's als *Booze Britain* of *Geordie Shore* uit te zenden. Dit is sensatietelevisie waarbij het veelbesproken *Temptation Island* nog verbleekt. Het zogenaamde 'binge drinking' zorgt in de U.K. voor ongeveer een miljoen misdaden per jaar en kost de samenleving zo'n anderhalf miljard pond. Het alcoholgebruik onder jongeren, en ook minderjarigen, is in Engeland relatief hoger dan in andere Europese landen.

In België en Frankrijk daarentegen gaat alcoholgewenning geleidelijk. Als

een kind een glaasje champagne meedrinkt tijdens een familiefeest om eens te proeven, is dit de normaalste zaak van de wereld. En hoewel je veel kritiek kan geven op onze bourgondische levensstijl, is het nog altijd onze eigen beslissing om dat ene glaasje als jongere te drinken. Door dit te doen leer je zelfstandig om te gaan met alcohol en is de nood aan 'binge drinking' ook minder hoog. In Frankrijk bijvoorbeeld, hebben ze geen strikte regels over hoeveel je mag drinken. In Engeland daarentegen wordt dit bepaald door een overheidsdepartement dat advies geeft over de aanbevolen alcoholconsumptie. Dit met het argument dat ze het risico op kanker willen verminderen. In geen enkele bron staat vermeld of dat Engeland nu meer of minder kankerpatiënten heeft dan andere landen, toch spelen ze hier sterk op in.

Het toppunt vond ik toen

we samen met vriendinnen iets wilden gaan eten in het centrum van Birmingham en we een fles wijn wilden bestellen. De serveerster stond erop dat we onze pas boven haalden. Yeyin, het Zuid-Koreaanse meisje dat met ons mee was, had haar pas op dat ogenblik niet bij, maar toonde wel een foto ervan op haar gsm. Zelfs dat werd niet toegelaten. 'Aan jullie kan ik alcohol serveren, maar als je ook maar wijn durft door te geven aan haar, dan weiger ik nog om jullie te serveren.', deelde de serveerster met ons mee. Als echte rebellen lieten we haar natuurlijk snel eens van de wijn proeven als de serveerster niet keek. Het tafereel was bijna ironisch wanneer je weet dat Yeyin de oudste van ons vier was.

Een ander probleem, is de vroege sluiting van de pubs. De wetten voor de sluiting van de pubs dateren uit de Eerste Wereldoorlog.

Maar sinds de licensing act van 2003, mogen pubs zelf hun sluitingstijd bepalen, tenminste als hun licentie wordt goedgekeurd door het licentie comité in de lokale overheid.

In Engeland en Wales zijn er in het totaal, volgens het recentste rapport, 176.400 licenties verkregen, waarvan maar 5 100 licenties voor vierentwintig-uur. 65% van deze vierentwintig-uur licenties zijn voor hotelbars. Enkel 460 pubs, bars en nachtclubs hebben vierentwintig-uur licenties. Maar met deze nieuwe wet is ook het serveren aan minderjarigen verstrengd. Zelf alcohol kopen als minderjarige kan je een boete opleveren tot 1000 pond.

En als restaurant of pub alcohol serveren aan een minderjarige kost je 5000 pond, ook kan je hiermee je licentie kwijt spelen. Het verkrijgen van een dergelijke licentie is pure kafka wat resulteert in het feit dat grote ondernemingen, hotels veel gemakkelijker aan een licentie kunnen geraken dan de kleine zelfstandige.

De vraag is, of het alcohol-probleem wordt veroorzaakt door de te strenge wetten of zijn de wetten er gekomen omwille van het alcohol-

probleem?

Hoewel Erasmusstudent in Engeland zijn voordelen heeft, ben ik toch blij dat ik in Leuven gemakkelijk een glaasje wijn bij mijn eten kan bestellen.

Om met de befaamde woorden van het LVSU Leuven lied af te sluiten:

Als student hier te Leuven,

Is niet alles politiek

Ja op tijd en stond goed

zuipen;

Da's goed voor ons' mechaniek

We lachen met onszelf;

En van goed leven nooit niet ziek

Bourgondisch liberaal!

(Ere)lid worden?

Wenst u lid te worden van LVSV Leuven?

Iederestudentdiegeïnteresseerd is in de ideologie van het liberalisme kan lid worden van het LVSV Leuven. Voor het symbolische bedrag van 5 euro krijgt u als lid van LVSV Leuven veel voordelen die we u bieden. Zo krijgt u onder meer een jaarabonnement op het ledenblad Blauwdruk, uitnodigingen voor al onze activiteiten (Blauwe Maandagen, debatten, discussieavonden, cantussen, bezoeken en uitstapjes), daarnaast ontvangt u korting op de aankoop van liberale boeken en maakt u automatisch deel uit van ons zeer uitgebreide netwerk van liberalen. U kunt zich inschrijven als lid via de website van het LVSV Leuven, maar u kunt uiteraard ook altijd één van onze bestuursleden aanspreken. Zoals het een liberale vereniging betaamt, heeft het lidmaatschap of deelname aan onze activiteiten geen enkele verplichting als gevolg. Als u geïnteresseerd bent om actief mee te werken dan is een bestuursfunctie iets voor u. Spreek ons gerust aan op onze activiteiten!

Wenst u erelid te worden van LVSV Leuven?

Het erelidmaatschap van het LVSV is de mogelijkheid die wij bieden aan niet-studenten om hun sympathie voor onze vereniging te uiten en om hen de kans te geven zich nauwer bij onze vereniging te betrekken. Deze leden verdienen ons respect vanwege hun steun aan het LVSV en worden ook dusdanig behandeld. Dat betekent dat alle ereleden steeds persoonlijk worden uitgenodigd voor al onze activiteiten (zowel de politieke als de studentieke activiteiten). Zij kunnen alle exemplaren van ons ledenblad de Blauwdruk ontvangen en zij worden - indien gewenst - opgenomen in de galerij der ereleden op onze website. Indien u meer informatie wenst om treft u het erelidmaatschap, contacteer onze penningmeester Pieter op pieter@lvsvleuven.be

Bestuur en contactgegevens

Voorzitter:
Wannes De Roeck

Politiek Secretaris:
Michiel Heleven

Ondervoorzitter:
Dieter Van Esbroeck

Activiteitenverantwoordelijke:
Patrick Pashaj

Secretaris:
Jolien Ooms

Bestuursleden:
Francesco Mathieu Delorenzi
Malika Meursing

Sponsoring:
Michiel Heleven

Aspirant-bestuursleden:
Mohammed El Issati
Lennert Van Dessel
Jakob Vanhooren
Christophe Kussé
Willem Schelstraete
Margot Floru

Penningmeester:
Dèsérie Roesbeke

PR & Communicatie:
Arno Neukermans Bataillie

De bestuursleden zijn individueel te bereiken door te mailen naar voornaam@lsvleuven.be

Galerij der Ereleden

Het LVSV Leuven dankt zijn ereleden voor hun onmisbare steun.

Akkermans Jitte

De Maesschalck Dries

Backx Charlotte

Deklerck Ludo

Beckx Frank

Demeyere Chris

Beeken Rudi

Demeyere Nico

Caeymaex Philippe

Depreter Christophe

Caluwaerts Erica

Galloy Kathy

Cleppe Pieter

Geerkens Gaetan

Coppenolle Willem

Germis Joost

De Croo Herman

Heuvelmans Michiel

De Grauwe Paul

Lachaert Egbert

De Gucht Karel

Leysen Christian

Pot Sebastiaan

Vanhengel Guy

Roskams Nick

Vautmans Hilde

Rutten Gwendolyn

Vereecke Carl

Smeets Harald

Vermeulen Pieter

Smuha Nathalie

Verstraeten Gilles

Taelman Martine

Veys Jonas

Tommelein Bart

Wielockx Kevin

Van Geit Kwinten/ Sneyers Ruth

Sponsors

Het LVSV Leuven dankt ook onderstaande bedrijven zeer hartelijk voor hun sponsoring

Leuven 1366

M-CAFÉ
STREEKBIEREN

4uCampus

“I am favour of cutting taxes under any circumstances and for any excuse, for any reason, whenever it’s possible”

quote van Milton Friedman